

חינוך ילדים

הרב מוטי זולברג הי"ו

יועץ חינוכי מוסמך, מדריך כשורי חיים ומוגנות
ומחבר הספר "דע לך בני"

יום כיפור

זהו, הגענו ליום הגדול.

עוד מעט נחווה את ההתרגשות בברכת "שהחיינו".

אולם, פעמים רבות אנו לא מצליחים "להשתחרר" מאי אלו דפוסים והרגלים, ואחר שאנו "תקועים" שם, אנו "תולים" זאת שמשמים אין רוצים בשינוי זה... ח"ו. דבר זה גורם לנו להסתכל על עצמנו בצורה שלילית- וחבל.

שני אנשים במצב זהה, שניהם שמעו בת קול. אלישע בן אבויה ורבי אלעזר בן דורדיא. שניהם הגיעו לשאול תחתית ולשפל המדרגה, עד שבשל כך התגלתה אליהם בת קול שאמרה להם, שאף אם ישובו מסורם לא יקבלו אותם בתשובה. אלישע בן אבויה השתכנע, ואפילו כשרבי מאיר, תלמידו, שכנעו כי ישוב בתשובה, טען אלישע "כבר שמעתי מאחורי הפרגוד שובו בנים שובבים חוץ מאחר". לעומת זאת את אותה בת קול שמע גם רבי אלעזר בן דורדיא, ולמרות זאת הלך וישב בין שני הרים וגבעות ובכה, והגמרא מתארת את הסדר עד שהפך לבעל תשובה.

מה ההבדל?

ניצול הקריאה משמים תלויה בבחירה, בכל מצב ישנן שתי אפשרויות. "אחר" נכנס לפרדס – עלה לרקיע ואפשר סילק חציצות הגוף המפריע לעליה ושם התקלקל (טעה להאמין שיש שתי רשויות), ורבי אלעזר בן דורדיא ירד לתהום, ושם התחזק".

איפה "אחר" טעה:

בואו נקשיב היטב לבת קול, הבת קול לא אמרה חוץ מאלישע בן אבויה. הבת קול אמרה שובו בנים שובבים חוץ מאחר! הוא שמע חוץ מאלישע בן אבויה. אבל זו לא היתה הבת קול. הבת קול אמרה ככה: אתה בן שלי. שובו בנים שובבים - חוץ מאחר. יום אחד נכנס בך דיבוק לתוך המוח שלך והחלטת שאתה אחר, אתה מנוכר לעם היהודי, אתה נפרדת מאלקי ישראל ומעם ישראל, אתה נעשית אחר. אבל היום יום כיפור, אני אומר לך: אתה לא אחר - אתה הבן שלי!

אמר חתימה טובה